

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Buriana a soudkyň JUDr. Hany Příhodové a JUDr. Ivany Tomkové, ve věci žalobce **PRIOR, obchodní domy, a. s.**, se sídlem v Prostějově, Dukelská brána 7, IČO: 46962344, zastoupeného JUDr. Liborem Konečným, advokátem se sídlem v Brně, Ptašinského 4, proti žalovaným: **1/ Statutární město Prostějov**, se sídlem v Prostějově, nám. T. G. Masaryka 14, zastoupené Mgr. Tomášem Kotrysem, advokátem se sídlem v Prostějově, Vrahovická 7, **2/ MANTHELLAN, a.s.**, se sídlem v Olomouci, třída Svobody 31, IČO: 28205618, zastoupený Mgr. Rostislavem Pekařem, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 57, o určení neplatnosti smlouvy, o odvolání žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 20.5.2015, č. j. 7 C 446/2014-111,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku I. **m ě n í** tak, že žaloba, kterou se žalobce domáhal určení, že smlouva o budoucích smlouvách ze dne 16.7.2010, ve znění dodatku č. 1 ze dne 22.12.2010 a dodatku č. 2 ze dne 16.2.2012, **se zamítá.**

II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému 1/ na nákladech řízení částku 9.950 Kč a žalovanému 2/ na nákladech řízení částku 17.020 Kč, oběma do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich právních zástupců.

III. Žalobce je povinen nahradit žalovanému 1/ na nákladech odvolacího řízení částku 6.715 Kč a žalovanému 2/ na nákladech odvolacího řízení částku 11.518 Kč, oběma do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich právních zástupců.

O d ů v o d n ě n í :

Shora v záhlaví citovaným rozsudkem určil Okresní soud v Prostějově výrokem I., že smlouva o budoucích smlouvách ze dne 16.7.2010, ve znění dodatku č. 1 ze dne 22.12.2010 a dodatku č. 2 ze dne 16.2.2012, je neplatná. Výroky II. a III. byla žalovaným 1/ a 2/ uložena povinnost nahradit každému z nich žalobci na nákladech řízení částku 10.191,77 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba žalovaní, poněvadž nesouhlasí se závěry soudu I. stupně a odvolací soud pro stručnost odkazuje na jejich písemné vyhotovení založené ve spise. Žalovaní shodně namítají, že posouzení platnosti smlouvy není předběžnou otázkou pro existenci naléhavého právního zájmu žalobce na určení neplatnosti smlouvy. Naopak, splnění zákonných podmínek přípustnosti žaloby, včetně posouzení existence naléhavého právního zájmu žalobce, je nutně předběžnou otázkou ve vztahu k věcnému posouzení žaloby ze strany soudu. Ze samotné neplatnosti smlouvy nelze jakkoliv dovozovat existenci či neexistenci naléhavého právního zájmu na straně žalobce. Soud I. stupně nebyl oprávněn zabývat se otázkou platnosti smlouvy před tím, než si vyřešil otázku existence naléhavého právního zájmu žalobce na požadovaném určení. Dále odvolatelé poukázali na skutečnost, že soud I. stupně nijak neodůvodnil svůj závěr o tom, že žaloba nemá šikanózní povahu. Účast žalobce na výběrovém řízení i podání žaloby je podle názoru žalovaných šikanózním jednáním a jediným účelem žaloby v tomto řízení je zabránit jiným osobám realizovat projekt konkurující stávajícímu obchodnímu domu žalobce, který je v těsné blízkosti plánovaného projektu. Smlouva neodporuje obsahu a účelu záměru vyhlášeného žalovaným 1/, a i kdyby se částečně smlouva odchýlila od soutěžního návrhu, nezakládá to její neplatnost. Soud I. stupně, podle názoru odvolatelů, nesprávně právně posoudil i otázku aktivní věcné legitimace žalobce, nevypořádal se s tvrzeními žalovaných a nepřipustil některé návrhy žalovaného 2/ na doplnění dokazování prokazující jeho tvrzení, že žalobce se o nemovitosti žalovaného 1/ neucházel vážně, ale pouze formálně a jeho skutečným úmyslem nebylo předmětné nemovitosti koupit a realizovat na nich svůj prezentovaný projekt, ale pouze získat možnost blokovat činnost žalovaného 2/ právě formou žaloby,

kteřá je předmětem řízení. Oba žalovaní proto shodně navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že žaloba se zamítá.

Žalobce se k odvolání žalovaných vyjádřil písemně a navrhl potvrzení napadeného rozsudku, neboť se zcela ztotožnil se závěry soudu I. stupně, že smlouva o budoucích smlouvách uzavřená mezi žalovanými ve znění dodatků je v rozporu jak s vyhlášeným záměrem žalovaného 1/, tak se soutěžním návrhem žalovaného 2/ a tento rozpor je pro posouzení platnosti smlouvy zcela zásadní. Žalobce má za to, že výstavba společenského centra s kapacitou sálu minimálně 500 lidí byla podstatnou a závaznou podmínkou vyhlášeného záměru. Pokud si žalovaní dohodli, že žalovaný 1/ bude případně realizovat výstavbu tohoto centra samostatně a ve vlastní režii, byl tím vyhlášený záměr podstatně změněn, čímž bylo zasaženo do práv ostatních účastníků výběrového řízení, tj. i žalobce, neboť neměli narozdíl od žalovaného 2/ možnost reagovat na nový záměr realizace výstavby na předmětných pozemcích dosud ve vlastnictví žalovaného 1/. Žalobce se domáhal určení neplatnosti smlouvy o budoucích smlouvách uzavřené mezi žalovanými, protože postupem žalovaných byl poškozen na svých subjektivních právech, byla mu upřena možnost být účastníkem výběrového řízení za nově sjednaných podmínek žalobou napadenou smlouvou a obsah smlouvy o budoucích smlouvách je v rozporu s vyhlášeným záměrem.

Krajský soud v Brně, jako soud odvolací, posoudil odvolání žalovaných 1/ a 2/ jako včas podané, k tomu oprávněnými osobami a směřující proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2015), přezkoumal napadený rozsudek soudu I. stupně v celém jeho rozsahu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné a že jsou dány podmínky pro změnu rozsudku soudu I. stupně.

Odvolací důvody, o které žalovaní 1/ a 2/ opřeli svá odvolání, lze podle názoru odvolacího soudu podřadit pod ustanovení § 205 odst. 2 písm. d), e) a g) o.s.ř. (ve shora citovaném znění), tzn., že soud I. stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Skutečnosti, zakládající odvolací důvod ve smyslu § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř., které odvolací soud zkoumá z úřední povinnosti, nebyly odvolateli tvrzeny a odvolací soud je ze spisu ani nezjistil.

Z obsahu předloženého spisu Okresního soudu v Prostějově odvolací soud zjistil, že žalobou podanou dne 29.12.2014 se žalobce domáhal určení neplatnosti smlouvy o budoucích smlouvách uzavřené mezi žalovanými dne 16.7.2010 ve znění dodatku č. 1 ze dne 22.12.2010 a dodatku č. 2 ze dne 16.2.2012 s odůvodněním, že na určení její neplatnosti má naléhavý právní zájem. K odůvodnění žaloby žalobce uvedl, že žalovaný 1/ Statutární město Prostějov usnesením svého zastupitelstva ze dne 4.11.2008 č. 18224 vyhlásil záměr pronájmu a následného prodeje nemovitostí nacházejících se v obci a k.ú. Prostějov autorovi (předkladateli) nejvhodnějšího architektonicko-urbanistického

investorského návrhu rozvoje územní části centra města Prostějova, ve kterém se nachází obchodně-společenské centrum, za dodržení zadávacích podmínek uvedených v příloze oznámení. Termín pro předložení nabídek a projektů byl stanoven do 31.3.2009. V příloze k tomuto záměru žalovaný 1/ taxativně vymezil podmínky – závazné požadavky, mimo jiné požadavek, aby předkládaný záměr investor předem projednal s NPÚ při respektování památkové zóny a že součástí navržené výstavby bude společenské centrum s kapacitou sálu pro min. 500 lidí. Po zhodnocení podaných nabídek výběrová komise vybrala jako nejvhodnější architektonicko-urbanistický investorský návrh žalovaného 2/ - společnosti MANTHELLAN, a.s. Mezi žalovanými došlo následně dne 16. 7. 2010 k uzavření smlouvy o budoucích smlouvách, z jejíhož obsahu je, podle tvrzení žalobce, zřejmé, že ujednání stran je v rozporu se závaznými podmínkami, které byly vyhlášeny žalovaným 1/ v jeho záměru, když v článku Preambule smlouvy je uvedeno, že po dokončení výběrového řízení se město Prostějov rozhodlo realizovat výstavbu kulturního centra samostatně ve vlastní režii, že po dokončení výběrového řízení začalo uvažovat o umístění tržnice mimo pozemky, které byly předmětem výběrového řízení a že nyní pracuje na zásadním přepracování návrhu, který bude tyto změny reflektovat. Žalobce namítá, že jako účastník výběrového řízení byl znevýhodněn, poněvadž nemohl v intencích tohoto nového záměru žalovaného 1/ zpracovat nabídku, touto smlouvou o budoucích smlouvách byla narušena rovnost zájemců o nájem a následnou koupi předmětných nemovitostí a zcela zásadně se tak změnil podmínky, za kterých byla smlouva sjednána a uzavřena. Tato změna podmínek umožňuje žalovanému 2/ komerční využití předmětné lokality. Žalobce dále poukázal na to, že ve své nabídce plně respektoval všechny závazné podmínky obsažené v záměru žalovaného 1/, který však ve smlouvě o budoucích smlouvách uzavřené se žalovaným 2/ nakládá s předmětnými nemovitostmi zcela v rozporu se závaznými podmínkami zveřejněnými v záměru.

Žalovaný 1/ se k žalobě vyjádřil písemně, navrhl její zamítnutí pro absenci naléhavého právního zájmu na straně žalobce, pro zjevně šikanózní povahu návrhu a jeho zjevný rozpor se zásadou poctivosti a dobrých mravů a pro neexistenci formálního a obsahového důvodu pro hodnocení smlouvy o budoucích smlouvách uzavřené mezi žalovanými jako absolutně neplatné pro rozpor se zákonem o obcích. Žalovaný 1/ současně odkázal na řízení, které proběhlo před Okresním soudem v Prostějově pod sp. zn. 8 C 382/2010, v němž Ing. Jan Nxxxxx žaloval oba žalované a domáhal se určení neplatnosti totožné smlouvy o budoucích smlouvách uzavřené mezi žalovanými. Žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta, což bylo potvrzeno rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26.4.2012 čj. 17 Co 411/2011-172 a věc byla s konečnou platností ukončena rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 30.1.2013 čj. 30 Cdo 3664/2012-197, kterým bylo dovolání Ing. Jana Nxxxxx odmítnuto. Nynější návrh žalobce podaný po více než čtyřech letech od uzavření smlouvy a v návaznosti na skončení řízení vedené Ing. Janem Nxxxxx, je zjevně šikanózní a odporuje dobrým mravům, kdy podle názoru žalovaného 1/ motivem účasti žalobce v soutěži bylo zabránit vzniku konkurenčního obchodního domu v blízkosti stávajícího obchodního domu Zlatá brána (dříve obchodní dům Prior), který žalobce provozuje. Žalovaný 1/ považuje smlouvu o budoucích smlouvách uzavřenou dne 16.7.2010 ve znění dvou dodatků se žalovaným za 2/ za platnou a účinnou, při jejímž uzavření byl dodržen řádný zákonný proces a nebyla porušena žádná ustanovení zákona o obcích. Obsah smlouvy o budoucích smlouvách neodporuje podmínkám vyhlášeným v záměru žalovaného 1/, ve smlouvě je pouze uvedena eventualita, že žalovaný 1/ může učinit rozhodnutí, že společenské centrum vybuduje samostatně, přičemž k tomu nemusí vůbec dojít. Žalobce se nemohl stát úspěšným účastníkem soutěže, neboť jeho návrh nesplnil podmínky zadání a byl hodnocen jako výrazně nejhorší ze všech podaných návrhů.

Případné určení absolutní neplatnosti smlouvy by v žádném případě neznamenalo žádnou změnu v právním postavení žalobce, neboť by se takové rozhodnutí jeho právního postavení nikterak nedotklo.

Žalovaný 2/ ve svém písemném vyjádření k žalobě rovněž navrhl její zamítnutí a poukázal na to, že návrh žalobce v soutěži nemohl reálně uspět, zatímco návrh žalovaného 2/ byl komisí vyhodnocen jako vítězný ze všech hledisek. Žalovaný 1/ poté zahájil jednání se žalovaným 2/ o podmínkách a způsobu realizace záměru a byl připraven návrh smlouvy, který schválilo zastupitelstvo žalovaného 1/ svým usnesením č. 11114 ze dne 29.6.2010 a který reflektuje všechny podmínky záměru vyhlášeného žalovaným 1/. Žalovaný 2/ je přesvědčen, že žalobce svými kroky sledoval jediný cíl, a to zabránit jiným osobám realizovat projekt konkurující stávajícímu obchodnímu domu žalobce, který je v těsné blízkosti plánovaného projektu. Vybudování rozsáhlé moderní maloobchodní plochy s komfortním velkokapacitním parkovištěm v těsné blízkosti nezrekonstruovaného obchodního domu Prior ze 70. let minulého století bez dostatečné parkovací kapacity, by přineslo masivní odliv maloobchodních prodejců do nového centra.

Poněvadž se v dané věci jedná o určovací žalobu ve smyslu § 80 písm. c) o.s.ř., soud I. stupně postupoval správně, pokud se v první řadě zabýval otázkou naléhavého právního zájmu žalobce na určení neplatnosti smlouvy o budoucích smlouvách uzavřené mezi žalovanými dne 16.7.2010, ve znění dodatku č. 1 ze dne 22.12.2010 a dodatku č. 2 ze dne 16.2.2012.

Je třeba rozlišovat jak aktivní věcnou legitimaci žalobce, tak i jeho naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Aktivní věcná legitimace a naléhavý právní zájem nejsou splývajícími právními pojmy a z existence jednoho nelze bez dalšího dovozovat existenci druhého (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26.6.2002, sp. zn. 20 Cdo 1866/2000 a ze dne 9.12.2008, sp. zn. 28 Cdo 2506/2008). Nejvyšší soud ve svých rozhodnutích dovodil, že v případech, kdy žalobcova aktivní legitimace může být založena toliko na tom, že sporný právní vztah nebo právo se má týkat jeho právní sféry, se posuzování této legitimace na straně jedné a naléhavého právního zájmu na straně druhé jeví jinak, jestliže se sporný právní vztah nebo právo právní sféry žalobce netýká, nemůže mít logicky naléhavý právní zájem na jeho určení. Ten, jehož právní sféry se právní úkon mezi třetími osobami netýká, nemůže přirozeně doložit, že by bez určení neplatnosti tohoto úkonu se jeho právní postavení stalo nejistým nebo bylo jinak ohroženo.

Podle ustálené judikatury zabývající se danou problematikou, je určovací žaloba ve smyslu § 80 písm. c) o.s.ř. preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy tvořící určitý právní rámec (pevný právní základ), který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu. Nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení, neboť žaloba na určení by nesloužila praktickým potřebám života a vedla by pouze ke zbytečnému rozmnožování soudních sporů. Příslušné závěry se proto vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobce domáhá a vůči komu se domáhá (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27.3.1997, sp. zn. 3 Cdo 1338/96 a ze dne 31.8.2011, sp. zn. 22 Cdo 3395/2009). Naléhavý právní zájem na určení je dán zejména tam, kde bez tohoto určení by bylo

ohroženo právo žalobce nebo kde by se bez tohoto určení stalo jeho právní postavení nejistým. U žalobce musí jít o právní vztah (právo) již existující nebo o takovou jeho procesní, případně hmotněprávní situaci, v níž by objektivně v již existujícím právním vztahu mohl být ohrožen, případně pro nejisté své postavení by mohl být vystaven konkrétní újmě.

Pokud soud I. stupně řešil jako předběžnou otázku pro rozhodnutí o tvzeném naléhavém právním zájmu žalobce na určení neplatnosti smlouvy, zda smlouva o budoucích smlouvách uzavřená mezi žalovanými (ve znění dvou dodatků) svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu o obcích, není jeho postup správný. Jak již bylo řečeno výše, proto, aby mohlo být určovací žalobě vyhověno, musí být nejprve dán naléhavý právní zájem žalobce na požadovaném určení.

Odvolací soud je s ohledem na závěry dovolacího soudu vyslovené v citovaných judikátech, s nimiž se ztotožnil a nemá důvodu se od nich odchylovat, narozdíl od soudu I. stupně názoru, že v projednávané věci není na straně žalobce dána existence naléhavého právního zájmu. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení je dán tehdy, jestliže je vyhovující rozhodnutí soudu způsobilé odstranit stav právní nejistoty žalobce nebo ohrožení jeho práva či právního vztahu. V daném případě určovací žaloba žalobce neeliminuje stav ohrožení jeho práva či nejistotu v právním vztahu, poněvadž i kdyby bylo žalobě vyhověno, rozhodnutí soudu nevytváří poklad pro vyjasnění právních vztahů mezi účastníky a pro odstranění stavu právní nejistoty žalobce (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2037/2010 a 28 Cdo 2405/2008).

Odvolací soud proto napadený rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že žaloba, kterou se žalobce domáhal určení, že smlouva o budoucích smlouvách ze dne 16.7.2010, ve znění dodatku č. 1 ze dne 22.12.2010 a dodatku č. 2 ze dne 16.2.2012, uzavřená mezi žalovanými, je neplatná, se zamítá.

Se změnou rozsudku soudu I. stupně ve věci samé souvisí nové rozhodnutí o nákladech prvostupňového řízení mezi účastníky (§ 224 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř.). Úspěšným žalovaným přísluší právo na náhradu nákladů řízení vynaložených před soudem I. stupně, které u žalovaného 1/ představují odměnu za právní zastupování, a to za tři úkony právní služby po 2.500 Kč podle § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve znění pozdějších předpisů a za jeden úkon v poloviční výši 1.250 Kč za účast při jednání před soudem I. stupně dne 20.5.2015, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí (§ 11 odst. 2 písm. f/ citované vyhlášky). Ke čtyřem úkonům právní služby učiněným v řízení před soudem I. stupně (převzetí a příprava věci, písemné vyjádření k žalobě, účast na jednáních před soudem I. stupně dne 13.5.2015 a 20.5.2015) přísluší čtyři paušální částky po 300 Kč jako náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky. Náklady řízení vynaložené žalovaným 1/ před soudem I. stupně činí částku 9.950 Kč, kterou uložil odvolací soud zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného 1/.

Náklady řízení vynaložené úspěšným žalovaným 2/ v řízení před soudem I. stupně představují odměnu za čtyři úkony právní služby po 2.500 Kč podle § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve znění pozdějších předpisů. Ke čtyřem úkonům právní služby učiněným v řízení před soudem I. stupně (převzetí a příprava věci, dvě písemná vyjádření k žalobě a k vyjádření žalobce a účast na jednání před soudem I. stupně dne 13.5.2015) přísluší čtyři paušální částky po 300 Kč jako náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky. Dále náhrada za promeškaný čas ve výši 1.100 Kč, tj. 11 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 1 a 3 citované vyhlášky a cestovné zástupce žalovaného 2/ k jednání před soudem I. stupně dne 13.5.2015 ve výši 1.766 Kč z Prahy do

Prostějova a zpět, tj. 264 km osobním vozidlem zn. Škoda Superb RZ 2AZ 1413 při průměrné spotřebě 7,3 litrů benzínu Natural 95 na 100 km a ceně 1 litru pohonných hmot 35,90 Kč podle vyhlášky č. 328/2014 Sb. Po navýšení odměny a náhrad hotových výdajů o 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) činí náklady prvostupňového řízení žalovaného 2/ částku 17.020 Kč, kterou uložil odvolací soud zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného 2/.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení mezi účastníky se opírá o ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř., podle nichž úspěšnému žalovanému 1/ a žalovanému 2/ přísluší právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Náklady odvolacího řízení žalovaného 1/ jsou tvořeny odměnou za právní zastupování, a to za dva úkony právní služby po 2.500 Kč podle § 9 odst. 3 písm. a) advokátního tarifu. Ke dvěma úkonům právní služby učiněným v odvolacím řízení (odvolání žalovaného 1/ a účast na jednání před odvolacím soudem dne 28.6.2016) přísluší dvě paušální částky po 300 Kč jako náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, dále náhrada za promeškaný čas ve výši 400 Kč, tj. 4 půlhodiny po 100 Kč podle § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu a cestovné zástupce žalovaného 1/ k odvolacímu jednání dne 28.6.2016 ve výši 715 Kč z Prostějova do Brna a zpět, tj. 125 km osobním vozidlem zn. Honda CRV RZ 3M5 2036 při průměrné spotřebě 6,5 litrů motorové nafty na 100 km a ceně 1 litru pohonných hmot 29,50 Kč podle vyhlášky č. 385/2015 Sb. Celkové náklady odvolacího řízení žalovaného 1/ činí částku 6.715 Kč, kterou uložil odvolací soud zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného 1/.

Náklady odvolacího řízení vynaložené úspěšným žalovaným 2/ představují odměnu za právní zastupování, a to za dva úkony právní služby po 2.500 Kč podle § 9 odst. 3 písm. a) advokátního tarifu, ke dvěma úkonům právní služby (odvolání žalovaného 2/ a účast na jednání před odvolacím soudem dne 28.6.2016) přísluší dvě paušální částky po 300 Kč jako náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, náhrada za promeškaný čas ve výši 1.200 Kč, tj. 12 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 1 a 3 advokátního tarifu a cestovné zástupce žalovaného 2/ k odvolacímu jednání dne 28.6.2016 ve výši 2.718,90 Kč z Prahy do Brna a zpět, tj. 441 km osobním vozidlem zn. Škoda Superb, RZ 2AZ 1413 při průměrné spotřebě 7,3 litrů benzínu Natural 95 na 100 km a ceně 1 litru pohonných hmot 32,40 Kč podle doloženého dokladu o koupi paliva. Po navýšení odměny a náhrad hotových výdajů o 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) činí náklady odvolacího řízení žalovaného 2/ částku 11.518 Kč, kterou uložil odvolací soud zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného 2/.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky do dvou měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 237 o.s.ř.).

Brno 29. června 2016

JUDr. Ivana Tomková, v.r.

členka senátu

za nepřítomného předsedu senátu

Za správnost vyhotovení:

Veronika Brázdová